

Sygn. akt III RC 74/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 9 lutego 2017 r.

Sąd Rejonowy w Lidzbarku Warmińskim - Wydział III Rodzinny i Nieletnich

w składzie następującym : Przewodniczący : SSR Robert Kłosowski

Protokolant : sekret sądowy Joanna Kowalska

po rozpoznaniu w dniu 9 lutego 2017 roku w Lidzbarku Warmińskim

na rozprawie sprawy z powództwa małoletniej K. P. (1) reprezentowanej przez przedstawicielkę ustawową K. P. (2) przeciwko K. P. (3)

o podwyższenie alimentów

orzeka

I. podwyższa z dniem 13 czerwca 2016 roku alimenty od pozwanego K. P. (3) na rzecz małoletniej powódki K. P. (1), których wysokość po raz ostatni została ustalona wyrokiem Sądu Okręgowego w Olsztynie z dnia 16.02.2009r. w sprawie VI RC 1370/08 w kwocie po 400 zł miesięcznie do kwoty po 650 (sześćset pięćdziesiąt) złotych miesięcznie, płatnych do 10 dnia każdego miesiąca z góry z ustawowymi odsetkami za opóźnienie określonymi w art. 481 § 2 kc na wypadek opóźnienia w płatności każdej z rat, do rąk ustawowej przedstawicielki małoletniej powódki K. P. (2);

II. w pozostałym zakresie powództwo oddala;

III. koszty procesu pomiędzy stronami wzajemnie znosi;

IV. odstępuje od obciążania pozwanego opłatami sądowymi na rzecz Skarbu Państwa;

V. wyrokowi w punkcie I nadaje rygor natychmiastowej wykonalności.

/SSR Robert Kłosowski/

Sygn. akt III RC 74/16

UZASADNIENIE

K. P. (2) przedstawicielka ustawowa małoletniej powódki K. P. (4) wniosła przeciwko pozwanemu K. P. (3) pozew o podwyższenie alimentów zasądzonych wyrokiem Sądu Rejonowego w Lidzbarku Warmińskim z 26 lutego 2008 r. w sprawie III RC 1/08, podtrzymanych następnie w wyroku rozwodowym Sądu Okręgowego w Olsztynie z dnia 16 lutego 2009 r. w sprawie VI RC 1370/08 z kwoty po 400 złotych miesięcznie do kwoty po 1000 złotych miesięcznie, płatne poczynając od dnia 13 czerwca 2016 r.

W uzasadnieniu wskazała, iż od chwili orzekania o alimentach przez Sąd Rejonowy w Lidzbarku Warmińskim minął już okres ponad 8 lat. Przez ten okres w życiu powódki zaszło wiele zmian, zwłaszcza rozpoczęcie nauki szkolnej. Pozwany nie interesuje się dzieckiem oraz jego potrzebami sporadycznie zajmuje się dzieckiem. Od czasu ostatniego orzeczenia określającego wysokość alimentów dochód pozwanego wzrósł, zaś dochód matki powódki prowadzącej działalność gospodarczą stale maleje.

Pozwany K. P. (3) w odpowiedzi na pozew wniósł o oddalenie powództwa w całości.

W uzasadnieniu odpowiedzi na pozew pozwany wskazał, iż podawane przez K. P. (2) w uzasadnieniu pozwu okoliczności jakoby jego sytuacja materialna się poprawiła oraz nie wykazuje zainteresowania dzieckiem są nieprawdziwe. W 2008 r. pozwany był zatrudniony jako cywilny pracownik w wojsku, zaś obecnie jest żołnierzem zawodowym. Jego dochód jest mniej więcej taki sam jak w 2008 r. i wynosi ok. 2700 złotych netto. Co istotne w skład dochodu pozwanego wchodzi dodatek desantowy w kwocie 250 złotych, który w każdej chwili może być cofnięty w przypadku stwierdzenia chociażby lekkiej niedyspozycji zdrowotnej pozwanego. K. P. (3) wskazała również na ponoszone przez siebie koszty utrzymania. Pozwany zaprzeczył również, iż nie interesuje się córką wskazując, iż małaletnia K. spędza dwa weekendy w miesiącu (od piątku do niedzieli) u ojca. Poza tym w ciągu tygodnia przychodzi do ojca np. na obiady. Podczas pobytów u ojca wszelkie koszty ponosi pozwany, co więcej w czasie spotkań pozwany przekazuje córce drobne kwoty pieniężne, zaś w przypadku prośby ze strony córki o zakup o dokonanie droższego zakupu np. kurtki pozwany przekazuje na ten cel pieniądze poza alimentami. Co roku organizuje również urodziny córki na które zaprasza ona koleżanki. Podczas ostatnich urodzin przekazał córce kwotę 100 złotych. Podobnie latem 2016 r. pozwany przekazał połowę kosztów pobytu córki na koloniach, co roku ponosi również połowę kosztów zakupu książek i przyborów szkolnych w związku z rozpoczęciem roku szkolnego przez małaletnią. Stąd też faktyczny wkład pozwanego K. P. (3) w ponoszenie kosztów utrzymania i wychowania małaletniej córki jest dużo wyższy niż kwota 400 złotych alimentów.

Na rozprawie w dniu 13 grudnia 2016 r. przedstawicielska ustawowa małaletniego powoda zadeklarowała możliwość modyfikacji pozwu i zawarcia ugody w przypadku ustalenia kwoty alimentów w wysokości 800 złotych. Pozwany zadeklarował uznanie powództwa do kwoty 600 złotych, wskazując, iż jest to maksimum jego możliwości zarobkowych. Do zawarcia ugody nie doszło.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Małaletnia K. P. (1) ur. (...) w O. jest córką K. P. (2) i pozwanego K. P. (3). Oprócz powódki wymienieni nie posiadają więcej dzieci.

/odpis aktu urodzenia małaletniej k. 4 akt VI RC 1370/08, bezsporne/

Wyrokiem Sądu Rejonowego w Lidzbarku Warmińskim z dnia 26 lutego 2008 r. w sprawie III RC 1/08 podwyższono wysokość alimentów płatnych od pozwanego na rzecz małaletniej powódki z kwoty po 300 złotych miesięcznie do kwoty po 400 złotych miesięcznie.

Wyrokiem Sądu Okręgowego w Olsztynie z 16 lutego 2009 r. w sprawie o sygn. akt VI RC 1370/08 orzeczono rozwód małżeństwa K. P. (2) i K. P. (3). Wykonywanie władzy rodzicielskiej nad małaletnią powódką powierzono obojgu rodzicom ustalając miejsce pobytu małaletniej przy matce. W wyroku rozwodowym Sąd zobowiązał strony do ponoszenia kosztów utrzymania i wychowania małaletniej i z tego tytułu Sąd pozostawił w dotychczasowej wysokości, tj. 400 złotych miesięcznie zobowiązanie alimentacyjne pozwanego K. P. (3).

/wyrok k. 25 akt III RC 1/08 oraz wyrok k. 36 akt VI RC 1370/08/

W czasie kiedy po raz ostatni orzekano o alimentach, tj. w lutym 2009 r. małaletnia powódka K. P. (1) miała 5 i pół roku i uczęszczała do przedszkola. Koszt przedszkola wynosił 170 złotych miesięcznie łącznie z wyżywieniem. Małaletnia zamieszkiwała wraz z matką w wynajmowanej stancji. Alimenty w kwocie po 400 złotych miesięcznie były regularnie płacone przez pozwanego.

Matka małaletniej powódki K. P. (2) w lutym 2009 r. była zatrudniona w sklepie uzyskując miesięczne wynagrodzenie w kwocie 1100 złotych netto. Nie posiadała innych dochodów. Wynajmowała wówczas stancje płacąc łącznie z opłatami ok. 700 złotych miesięcznie.

Pozwany K. P. (3) w czasie kiedy po raz ostatni orzekano o alimentach pracował jako pracownik ochrony uzyskując wynagrodzenie w wysokości ponad 2000 złotych netto. Wymieniony w lutym 2009 r. zamieszkiwał sam w mieszkaniu, które samodzielnie utrzymywał. Koszt energii elektrycznej wynosił ok. 150 złotych miesięcznie, opłata za wodę 40 złotych miesięcznie, 25 złotych za gaz. Stałe opłaty związane z posiadaniem nieruchomości wynosiły (m.in. podatku od nieruchomości) łącznie ok. 1000 złotych rocznie. Dom pozwanego ogrzewany był węglem. Na zimę K. P. (3) potrzebował ok. 5 ton węgla. Tona węgla kosztowała ok. 700 złotych. Pozwany przekazywał na rzecz powódki regularnie i w terminie zasądzone alimenty. Oprócz tego uczestniczył w ponoszeniu innych kosztów utrzymania i wychowania powódki, np. bezpośrednio przed rozводом pokrył koszty opłaty za przedszkole.

/zaświadczenie o wysokości dochodu k. 5 akt VI RC 1370/08, przesłuchanie stron k. 34-35 akt VI RC 1370/08, przesłuchanie stron k. 94-96 i 118v./

Obecnie małaletnia K. ma 14 lat i uczy się w I klasie gimnazjum. Małaletnia nie uczęszcza na żadne dodatkowe płatne zajęcia, poza spotkaniami harcerzy. Roczna opłata z tego tytułu wynosi 100 złotych. Dwa lata temu małaletnia zachorowała na zapalenie płuc, leczona była aż 5 antybiotykami. Od tego czasu jej odporność spadła, częściej zapada na różnego rodzaju infekcje i przeziębienia. K. przyjmuje leki na odporność i witaminy, których miesięczny koszt wynosi ok. 50 złotych miesięcznie. Pomimo tego okresowo, średnio raz na trzy miesiące małaletnia choruje. Koszt lekarstw przyjmowanych wtedy przez małaletnią wynosi od 60 do nawet 100-200 złotych. Od maja 2016 r. kiedy to ciężko zachorował ojciec pozwanego (dziadek małaletniej) kontakty K. z ojcem i dziadkami stały się rzadsze. Dziadek powódki zachorował na glejaka mózgu, leżał w łóżku, był częściowo sparaliżowany. Zmarł w dniu 12 grudnia 2016 r. W czasie jego choroby pozwany więcej czasu poświęcał choremu ojcu. Stan dziadka małaletniej spowodował, iż K. nie chciała go odwiedzać. Stąd też kontakty w tym okresie stały się rzadsze i ograniczały się właściwie do spotkań poza domem, np. w sobotę gdy pozwany wyjeżdżał do O. z matką. Małaletnia wolała wówczas wracać do domu niż jechać do dziadków. W trakcie wyjazdów do O. małaletnia odwiedzała galerie handlowe. Otrzymywała wówczas od ojca lub też babci kwoty ok. 100 złotych. Pozwany przekazywał małaletniej pieniądze przy okazji dnia dziecka, świąt, mikołaja, każdorazowo w wysokości od 50-100 złotych. Na urodziny powódka otrzymała od ojca kwotę 250 złotych. Dwa lata temu pozwany przekazał dla matki powódki kwotę 600 złotych z przeznaczeniem na pokrycie kosztów wyjazdu kolonijnego. W 2016 r. wiosną kupił małaletniej kurtkę, na prośbę matki małaletniego pokrył również połowę kosztów zakupu okularów.

K. P. (2) utrzymuje się obecnie z prowadzonej działalności gospodarczej uzyskując dochód w wysokości od 3600 złotych do 4100 złotych miesięcznie. Część z uzyskiwanego dochodu przeznaczona jest na spłatę zobowiązań kredytowych wynoszących kwotę ok. 2600 złotych miesięcznie. Kredyty zostały zaciągnięte w związku z prowadzeniem działalności gospodarczej. Wymieniona jest obecnie w nowym związku. Partner matki małaletniej powódki pracuje uzyskując dochód około 3000 złotych netto. Matka małaletniej nie posiada żadnych oszczędności ani nieruchomości. Zamieszkuje wspólnie z partnerem i córką w wynajmowanym mieszkaniu. Koszt wynajmu wraz z opłatami wynosi ok. 1400 złotych miesięcznie. Matka małaletniej powódki jest zdrowa.

Pozwany K. P. (3) jest obecnie żołnierzem zawodowym. Jego miesięczny dochód wynosi ok. 2880 złotych netto. Pozwany raz w roku otrzymuje tzw. mundurówkę w kwocie ok. 2400 złotych oraz co miesiąc dodatek mieszkaniowy w wysokości 450 złotych. W okresie wakacyjnym pozwany otrzymał również kwotę 700 złotych tytułem tzw. „wczasów pod gruszą”. Dodatkowo w przypadku pobytu na poligonie pozwany otrzymuje dodatek w wysokości 30 złotych na dzień. W 2016 r. pozwany przebywał na poligonie ok. 2 miesiące. Ojciec małaletniej powódki nadal zamieszkuje sam w posiadanym mieszkaniu. Koszty jego utrzymania są podobne do kosztów jakie ponosił w 2009 r. czasie pozwany nadal spłacał kredyt zaciągnięty w czasie postępowania rozwodowego. Pozwany regularnie i w terminie uiszcza alimenty na rzecz małaletniej.

/kopia umowy najmu k. 44-46, umowa o kredyt k. 47, umowa o świadczenie usług turystycznych k. 66, kopia dokumentacji medycznej k. 73, zaświadczenie o wysokości dochodu k. 109, zeznania H. P. k. 115 -116, M. Ł. k. 116-117, A. P. k. 117-118, k.51 przesłuchanie stron k. 94-96 i 118v./

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo zasługiwało na częściowe uwzględnienie.

W pierwszej kolejności wskazać należy, iż ustalenia faktyczne w niniejszej sprawie Sąd oparł w głównej mierze na dokumentach przedłożonych przez strony oraz dokumentach prowadzonych wcześniej spraw sądowych, jak również na podstawie zeznań świadków oraz zeznań stron postępowania. Należy wskazać, iż zasadniczo sytuacja materialna stron, uzyskiwane dochody nie była sporna, Okolicznością sporną w niniejszej sprawie pozostawała właściwie jedynie kwestia kontaktów i zaangażowania w opiekę nad małoletnią przez pozwanego oraz ponoszenia przez niego kosztów utrzymania i wychowania córki poza ustalonym obowiązkiem alimentacyjnym. Dokonując ustaleń w tym zakresie Sąd oparł się na zeznaniach przesłuchiwanym świadków oraz zeznaniach pozwanego, albowiem były one spójne i logiczne oraz wzajemnie ze sobą korespondowały. Jako logiczne należy uznać przedstawione przez pozwanego usprawiedliwienie ograniczenia ilości kontaktów z córką w ostatnim okresie z uwagi na ciężką chorobę, a następnie śmierć swojego ojca. Okoliczności tej zdaje się nie kwestionować wprost również matka małoletniej powódki. Co jednak w niniejszej sprawie najistotniejsze nie ulega wątpliwości, iż pozwany w stosunkowo szerokim zakresie ponosi koszty utrzymania i wychowania małoletniej także ponad ustalony sądownie obowiązek alimentacyjny. K. P. (2) nie kwestionowała w szczególności, iż pozwany rokrocznie ponosił połowę kosztów związanych z zakupem podręczników dla małoletniej i przyborów szkolnych, potwierdziła, iż kupował córce ubrania, finansował koszt kolonii, zakupu okularów etc. Nie kwestionowała również, iż pozwany niezależnie od swoich rodziców (obecnie już tylko matki) wspiera finansowo córkę przekazując jej pieniądze z różnych okazji. Stąd też Sąd uznał za wiarygodne w przytoczonym powyżej zakresie zeznania przesłuchanych świadków i zeznania pozwanego.

Odnosząc się wprost do oceny prawnej zgłoszonego żądania wskazać należy, iż obowiązek dostarczania środków utrzymania i wychowania dziecka, które nie jest w stanie utrzymać się samodzielnie, zgodnie z art. 133 § 1 kodeksu rodzinnego i opiekuńczego (krio) obciąża rodziców tego dziecka. Rodzice dziecka są więc obowiązani wspólnie do przyczyniania się do zaspokajania potrzeb dziecka, przy czym obowiązek ten ciąży również na tym z rodziców, z którym dziecko na co dzień przebywa.

Zakres świadczeń alimentacyjnych reguluje natomiast z art. 135 § 1 krio zgodnie z którym zakres świadczeń alimentacyjnych zależy z jednej strony od usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego oraz z drugiej strony od finansowych i majątkowych możliwości zobowiązanego. Brzmienie art. 135 § 1 krio wskazuje więc, iż każdorazowo zakres świadczeń alimentacyjnych ograniczony jest z jednej strony usprawiedliwionymi potrzebami uprawnionego, a z drugiej strony możliwościami zarobkowymi zobowiązanego. Innymi słowy kwota zasądzonych alimentów nie może przekraczać usprawiedliwionych potrzeb osoby uprawnionej, ani też nie może przekraczać możliwości osób zobowiązanych. Potrzeby te winny być zaspokajane przez oboje rodziców, z tym że obowiązek alimentacyjny rodziców po rozwodzie wobec dziecka nie jest symetryczny (po połowie, ew. z uwzględnieniem osobistych starań), ale ma charakter zindywidualizowany i zależy zawsze od indywidualnych możliwości majątkowych i zarobkowych każdego z rodziców. Możliwości te są oceniane więc oddzielnie dla każdego z rodziców. Dodać również należy, iż wykonanie obowiązku alimentacyjnego względem dziecka może polegać także na osobistych staraniach o jego utrzymanie lub wychowanie. Uwzględnianie jako wkładu alimentacyjnego osobistych starań w utrzymanie i wychowanie dziecka jest szczególnie istotne w sytuacji dzieci bardzo małych lub też dzieci wymagających stałej opieki z innego powodu np. ze względu na ich niepełnosprawność, ciężką i długotrwałą chorobę wymagającą opieki ze strony innych osób. Oczywistym bowiem jest, iż takie dzieci wymagają dużo więcej troski, opieki, uwagi a tym samym osobistych starań niż dzieci zdrowe i starsze np. kilkunastoletnie.

Zgodnie natomiast z art. 138 krio można żądać zmiany wysokości zasądzonych alimentów w przypadku zmiany stosunków między stronami. Zatem podstawą powództwa określonego w art. 138 krio może być tylko taka zmiana stosunków, która nastąpiła nie wcześniej niż wydaniu prawomocnego wyroku zasądzającego alimenty i jest na tyle istotna, że wpływa na wysokość zasądzonych alimentów. Przez zmianę stosunków rozumieć należy zmianę sytuacji osobistej, rodzinnej, majątkowej każdej ze stron. Do zmiany sytuacji majątkowej dochodzi w szczególności w przypadku zmiany dochodów stron, przesunięć w ich majątku; zwiększenia się bądź zmniejszenia koniecznych wydatków i kosztów utrzymania; uzyskania nowych możliwości zarobkowania bądź też w przypadku

utrąty dotychczasowych. Zmiana sytuacji osobistej i rodzinnej będzie miała miejsce w szczególności w przypadku zmiany stanu zdrowia stron wpływającego na ich możliwości zarobkowe oraz wydatki, jak również w przypadku zwiększenia się bądź zmniejszenia liczby osób pozostających na ich utrzymaniu. Sąd bada przy tym zawsze, czy przedstawione powyżej procesy zaszły po stronie zarówno zobowiązanego jak i uprawnionego.

Dokonując analizy ustalonego w niniejszej sprawie stanu faktycznego z uwzględnieniem powyższych wskazań stwierdzić należy, iż w ocenie Sądu między stronami w czasie od ostatniego wyroku określającego wysokość alimentów (luty 2009 r.) zaszła istotna zmiana wzajemnych stosunków, która uzasadnia zwiększenie wysokości zasądzonych od pozwanego alimentów.

W pierwszej kolejności zauważyć należy, iż wraz z wiekiem wzrosły usprawiedliwione potrzeby małoletniej powódki. K. P. (1) ma obecnie 14 lat i znajduje się w okresie szybkiego wzrostu oraz rozwoju, co sprawia, iż jej potrzeby rosną. Małoletnia wchodzi w etap dojrzewania, gdzie większą uwagę przywiązuje do kwestii wyglądu, kosmetyków, posiadanych ubrań etc. Rosną też dynamicznie potrzeby związane z edukacją małoletniej, z tym że już w tym miejscu zaznaczyć należy, iż akurat te potrzeby były sukcesywnie pokrywane przez oboje rodziców (np. zakup książek i przyborów szkolnych). W ciągu ostatniego okresu stan zdrowia powódki uległ pogorszeniu, co spowodowało wzrost kosztów związanych z ochroną zdrowia.

Jeżeli chodzi o rodziców małoletniej to stwierdzić należy, iż w okresie od ostatniej sprawy o alimenty poprawiła się sytuacja zarówno matki małoletniej powódki, jak i pozwanego. W czasie rozwodu matka powódki pracowała w sklepie osiągając dochód ok. 1100 złotych netto. Obecnie prowadzi działalność gospodarczą, która wg. jej deklaracji przynosi od 3600 do 4100 złotych dochodu. Należy wskazać, iż Sąd dostrzega podnoszoną przez K. P. (2) okoliczność, iż z dochodu tego musi spłacać zaciągnięte kredyty w łącznej wysokości raty w kwocie 2600 złotych miesięcznie. Należy jednak podnieść, iż zaciągnięcie kredytu powoduje uzyskanie przez kredytobiorcę określonych wartości, które wzbogacają jego majątek. Po całkowitej spłacie kredytu uzyskane z tego tytułu środki nie przechodzą na własność banku (jak w przypadku np. umowy leasingu) ale pozostają w majątku osoby zaciągającej kredyt. Nadto obecnie matka małoletniej prowadzi wspólne gospodarstwo z nowym partnerem, który pracuje uzyskując dochód w wysokości 3000 złotych. Wobec powyższego uwzględniając nawet wyższą opłatę za wynajem stacji jej ogólna sytuacja i tak jest lepsza niż w 2009 r., kiedy to musiała utrzymywać stancje samodzielnie z jednej niskiej pensji.

Od lutego 2009 r. poprawie uległa również sytuacja pozwanego. Jest on obecnie żołnierzem zawodowym i uzyskuje dochód, który jest obecnie większy o ok. 1100 złotych niż podczas ostatniej sprawy. Posiada on również dodatkowe świadczenia jak zasiłek mieszkaniowy, czy też mundurówka, których nie posiadał w 2009 r. będąc zatrudniony jako pracownik ochrony.

W rezultacie uwzględniając wskazane powyżej okoliczności, tj. wzrost usprawiedliwionych potrzeb K. P. (1) oraz opisane powyżej korzystne zmiany w sytuacji majątkowej i możliwościach zarobkowych jej rodziców Sąd uznał za uzasadnione podwyższenie należnych alimentów na rzecz małoletniej K. P. (1) z kwoty po 400 złotych do kwoty po 650 złotych miesięcznie. Należy wskazać, iż wzrost kwoty zasądzonych alimentów jest w ocenie Sądu znaczny, albowiem wobec powódki, która jest w wieku gimnazjalnym, następuje zwiększenie raty alimentacyjnej o kwotę ponad 60 %. W tym okresie jedynie dochody powódki zwiększyły się o większą wartość. Nadto w ocenie Sądu w niniejszej sprawie bardzo istotną okolicznością jest to, iż pozwany w szerokim zakresie poza ratą alimentacyjną przekazywaną przedstawicielce ustawowej małoletniej ponosi również inne, dodatkowe jej koszty utrzymania i wychowania. Należy podkreślić, iż nie są to wyłącznie koszty związane z pobytem małoletniej w czasie kontaktów u ojca czy też jego rodziny, ale realizowane sukcesywnie wydatki związane z edukacją (pokrycie połowy kosztów zakupu książek i przyborów szkolnych – przez okres od 2009 r. za wyj. ostatniego roku podręczniki darmowe), koszty zakupu ubrań, wakacji prezentów, kieszonkowego itd. W ocenie Sądu uwzględnienie żądania przedstawicielki ustawowej powódki i zasądzenie żądanej przez nią w pozwie kwoty 1000 złotych alimentów spowodowałoby pozwanego wyłącznie do roli płatnika alimentów, pozbawiając możliwości organizacji spotkań z córką, możliwości robienia prezentów organizacji uroczystości rodzinnych (urodziny) itd. Tymczasem możliwości te są istotne nie tylko w zakresie organizacji wolnego

czasu, czy też kontaktów z dzieckiem, ale służą budowaniu i utrzymywaniu więzi dziecka z ojcem, przez to są korzystne dla rozwoju małoletniej.

Stąd też Sąd orzekł jak w pkt I wyroku oddalając powództwo w pozostałym zakresie (pkt II wyroku).

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art. 100 kpc.

O kosztach sądowych Sąd orzekł na podstawie art. 113 ust. 1 ustawy z dnia 28.07.2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (tekst jednolity: Dz. U. 2010 r. Nr 90 poz. 594 z późn. zm.) w zw. z art. 102 kpc.

O rygorze natychmiastowej wykonalności orzeczono na podstawie art. 333 § 1 pkt 1 kpc.

/SSR Robert Kłosowski/